

vil være nødvendig for den, der mod vederlag tillader enkelte campister at overnatte på sin ejendom, medmindre sådanne udlejningsforhold har en så hyppig eller langvarig karakter, at de må betegnes som erhvervmæssig udleje. Udvalget kan tiltræde denne fortolkning.

På baggrund af bl. a. en henvendelse fra Børne- og Ungdomsorganisationernes Samaråd har udvalget med boligministeren drøftet lovforslagets § 1, stk. 2. Boligministeren har herunder udtalt, at forslaget om, at der for foreninger m. v. altid kræves tilladelse til den omhandlede udlejningsvirksomhed, skyldes de omgængelsesmuligheder, der ellers ville være til stede. En erhvervmæssig udlejningsvirksomhed vil således kunne finde sted under dække af f. eks. en ungdomsorganisation, således at der udlejes ikke blot til den pågældende organisations medlemmer, men også til udenforstående eller til personer, som udelukkende søger medlemskab med henblik på at kunne leje en hytte el. lign.

Med henvisning til den i § 3 foreslåede bemyndigelse til boligministeren til at fastsætte forskrifter om indretning og benyttelse af campingpladser har man drøftet såvel indholdet af de påtænkte forskrifter som deres rækkevidde for så vidt angår bestående campingpladser. Boligministeren har oplyst, at bestemmelserne, der tænkes udformet i samarbejde med andre ministerier samt fritidsorganisationer, dels vil tilgodese det offentliges interesse i forsvarlige forhold, f. eks. i sanitær henseende, dels sikre en tilfredsstillende standard og regulere langtidscamperingen. Det er hensigtsmæssigt at tilvejebringe den fornødne hjemmel til at samle og standardisere de hidtidige spredte bestemmelser herom i et landsdækkende campingreglement, hvori der dog ikke tænkes fastsat rådighedsindskrænkninger, der kan begrunde erstatningskrav. Boligministeren har tilkendegivet, at ministeriet med hensyn til de særlige problemer, der kan opstå for de bestående campingpladser, er indstillet på at måtte fastsætte overgangsbestemmelser eller undtagelsesbestemmelser. Da hovedparten af landets campingpladser allerede er underkastet lejrpladsudvalgets regler, vil der dog for disse ikke blive tale om ændring, for så vidt angår

de regler, som blot er en nedskrivning af lejrpladsudvalgets bestemmelser. Der kan dog blive tale om nye skærpende krav f. eks. af hygiejnisk karakter. Principielt bør bestemmelser af denne art gælde også for alle bestående pladser, men overgangsregler vil kunne være påkrævede for de pladser, der i dag er uden for lejrpladsudvalgets område. Der kan derfor efter en konkret bedømmelse af den enkelte sag blive tale om at gøre undtagelse fra de almindelige regler.

Ministeren har givet udtryk for, at han er enig med udvalget i, at der må opstilles en definition af begrebet campingplads, men at overvejelserne med hensyn til fastsættelse f. eks. af en nedre grænse for antallet af vogne og telte endnu ikke er afsluttet. Ikke-erhvervmæssig udlejning af areal til camping for enkelte campister i sommerferien kræver ikke tilladelse, ligesom spejderlejr o. lign. kan etableres uden tilladelse. Må udlejningen imidlertid betegnes som erhvervmæssig, gælder dog også her bestemmelsen i § 12, stk. 4.

Nævnte bestemmelse i § 12, stk. 4, hvorefter den, der ved lovforslagets fremsættelse lovligt drev erhvervmæssig virksomhed, som omfattes af bestemmelsen i § 1, har krav på tilladelse til videreførelse af virksomheden i samme omfang som hidtil, hvis ansøgning herom indgives inden 6 måneder efter lovens ikrafttræden, har ligeledes været drøftet med ministeren.

Ministeren har oplyst, at det under lovforslagets forberedelse har været overvejet, om det ikke ville være tilstrækkeligt at forlange, at de pågældende anmelder deres virksomhed, i stedet for at kræve, at de skal søge tilladelse til at fortsætte. Det er imidlertid betænkeligt at knytte retten til videreførelse af virksomheden til en blot anmeldelse, bl. a. fordi omstændigheder og vilkår i forbindelse med de eksisterende virksomheder vil kunne være af en så speciel karakter, at det vil være nødvendigt at få skabt klarhed både for den kommende administration og for retsforholdet mellem udlejer og lejer — ikke mindst af hensyn til omgængelsesforsøg. I praksis vil der imidlertid i de fleste tilfælde blive givet tilladelse alene på grundlag af og i overensstemmelse med ansøgningen, således at denne i realiteten normalt vil få karakter af en anmeldelse.